

bit. pellis hæc frontem aures, ac tempora à frigore defendit. æstate ex storea vel stramine formato pileo utuntur, quantum vero tegmen capitis supra pellis fasciam eminet, tantundem rubra byssus undique sparsa tegit, vel nigri aut purpurei equorum crines, quos pulcherrimo imbuunt colore.

Habitus corporis.

Corporis constitutio atque habitus haud ita multum abit à Sinis. colore sunt albicanti, forti ac solida membrorum compage, parum garruli aut loquaces, mores reliqui vicinioribus nobis Bosphori Tartaris haud absimiles, nisi quod plusculum mitioris coeli ex vicinia Sinarum hausisse videntur.

Mores.

De robore eorum ac viribus vera sunt quæ dicunt Sinæ, dum sese cum illis comparant: at si hæc absolute spectes, omnia Asiatica sunt, ac nullo modo cum Europæis comparanda, quamvis in eo à Sinensibus vel maxime differant, quod plerique omnes etiam à prima ætatula ad militiam instituantur, indurenturque. cubile illis solum est, tapete, quo ephippium adornant, substrato. cibis, quem occupant, satiat. carne ut plurimum vescuntur, nec à semicocta, vel semiaffa abhorrent. camelos & equos ad vescendum mactant. Venationi addictissimi sunt. vultures falconum nostrorum loco, & venaticos canes præclarissimos habent. sagittas emittendi, quo volunt, peritissimi sunt, & in eo expeditissimi jam inde à puero hanc artem edocti. rapaces quoque sunt, & cum furandi est occasio eam non negligunt. ferreas galeas nostratibus habent plane similes, si partem eam excipias, qua faciem protegimus, bucculam vocant. thoraces non una ducti lamina, sed ex variis laminarum particulis sunt ferreis claviculis simul compaginati: quæ cum Tartarorum procedit equitatus, mutua collisione, strepitum haud exiguum edunt. quod mirum, cum in equis fere assidui sint, totaque eorum militia equestribus constet turmis atque armis, nemo apud eos est, qui equorum ungulas ferreis soleis muniat, aut id norit.

Religio.

Religio apud illos vix ulla, Mahometismum horrent, de Turcis (Hoei Hoei vocant) pessime sentiunt, & loquuntur. fortasse hinc illud eorum odium natum, quod à Sinis olim Turcarum adjuvantibus copiis sedibus suis fuerint ejecti, à Taimingæ nimirum familiæ auctore, quando contra Christiani præcipue è Nestorianis pro Tartaris stabant, qua de re alibi erit dicendi locus. Aliqua tamen sacra vel superstitiones potius, ab Indiæ sacrificulis ad eos manasse,

probabile est. nam sacrificulos, quos Lama vocant, habent aliquos, amantque. prætere mortuorum cadavera (quod & Indis familiare) comburunt, foeminis famulisque, equis ac armis in eundem rogam coniectis. tamen quid post mortem futurum, deque animæ statu aut immortalitate, maxime sunt solliciti. religionem Christianam admittunt facile, & jam nunc ex iis non pauci eam amplexi sunt. quis neget divinitus illis hoc fortasse ad Sinas iter apertum, ut ita salutis viam, veram fidem ac religionem invenirent? cum alioqui ad illos penetrare difficilimum foret, imo tantum non factu impossibile, quod modo facillimum effectum: atque eo fere modo, quo olim à barbaris gentium dominam Romam occupari, destruique permisit Deus, ut ita Gothos, Vandalos, aliosque Christianis sacris imbueret, veraque fidei luce illustraret.

Gentis lingua facilis est. Persicæ aliquid habere videtur affine. characteres quidam aliquomodo ad quosdam accedunt Arabicos. sed in legendo à capite descendunt ad calcem, ut Sinæ, à dextra ad sinistram progrediuntur, ut Hebræi atque Arabes, quod & Sinis commune. Alphabetum habent secus ac Sinæ, cujus litteræ, licet figura diversæ sint, eandem, quam nostrates habent pronuntiationem, nimirum A B C. quamvis sexaginta, eoque plures habere se dicant characteres, non viginti quatuor tantum, eo quod vocalem cum consonante etiam Alphabeti litteram vocent, ut: la, le, li, lo, lu, pa, pe, pi, po, pu, &c.

Scribunt Sinæ in hac Tartaria rubinos, unionesque præstantissimos reperiri. forte hos ex mari Tartariam inter & Iaponiam interjecto piscantur. ibidem reperiri ajunt piscem vaccam, cujus magnitudo vaccas nostrates excedit, longitudo sæpe pertica haud minor, nec squammas tamen habet aut cornua. crediderim hunc eundem esse cum eo pisce, quem fusc describit in descriptione fluminis Amazonum (quod ipsemet totum perlustravit) R. P. Christophorus Acunha, anno M D C X L Madriti edita Hispanice, & *pisce Buei* vocat. Vulturis etiam genus est apud Tartaros, Haitungcing vulgo vocant, licet hic reliquis mole minor sit, adeo tamen est audaculus ac animosus, ut Sylvestres anseres & aggredi & capere sæpe soleat.

Maximus in hac Tartaria mons est Kin dictus, hoc est aureus, à quo forte genti nomen. duplex est, orientalis unus, alter occidentalis, qui Boream versus longissimo excurrunt

Tartarorum lingua.

Apud eos rara.

Montes insigniores.